"इन्द्रियार्थसन्निकर्षोत्पन्नं ज्ञानमव्यपदेश्यमव्यभिचारीति गौ०सू० [अव्यभिचरितशब्दे विवृतिः ।

अव्यभिचार पु०अभावे न०त०। १व्यभिचाराभावे २नैयत्यरूपे

अव्यय पु० न० वि+इण्—अच् न०त०। सर्वासु विभक्तिषु सर्व्ववचनेषु च एकरूपे १शब्दवृत्तिधर्म्मविशेषे, यथास्वरादयोव्ययाः सर्व्वत्रैकरूपाः २शिवे ३विष्णौ च पु०। आद्यन्तरहिते ४विकारशून्ये त्रि० ५परब्रह्मणि न०। "सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्व्वासु च विभक्तिषु। वचनेषु च सर्व्वेषु यन्न व्येति तदव्ययमिति" श्रुतिः। प्रवाहरूपेण ६सर्व्वदास्थिते च "अश्वत्थं प्राहुरव्ययम्" गीता "मनसावयवैः सूक्ष्मं सर्वभूतकृदव्ययम्" सूक्ष्माभ्यो मूर्त्तिमात्राभ्यः संभवत्यव्ययाद्व्ययम्" मनुः ७अव्ययफलदे च "भूराद्यास्तिस्र एवैता महाव्याहृतयोऽव्ययाः। छन्दोग० "अव्यया अव्ययफलदा मोक्षदा" इति आ०त०रघु०। "अव्ययः पुरुषः साक्षी" विष्णुस०। [भावे।

अव्ययात्मन् त्रि०अव्यय आत्मा स्वभावो यस्य। अविनश्वरस्व—

अव्ययीभाव पु० अनव्ययमव्ययं भवत्यनेन अव्यय+च्वि—भू करणे घञ्। व्याकरणसिद्धे समासविशेषे। तत्र हि उपकुम्भमित्यादौ अनव्ययस्यापि कुम्भादिपदस्याव्ययत्वम् "अव्ययीभावश्चेति" पा० सूत्रे तथाभिधानात्। "द्वन्द्वोद्विगुरपि चाहं नित्यं मद्दृग्गृहेऽव्ययीभावः। तत् पुरुष! कर्म्मधारय येनाहं स्यां बहुव्रीहिः" उद्भटः।

अव्यर्थ त्रि० न व्यर्थः। १सफले २सार्थके च।

अव्यलीक त्रि० विरोधे न०त०। १प्रिये सत्ये च "इत्थं गिरः प्रियतमा इव सोऽव्यलीकाः शुश्राव सूततनयस्य तदाऽव्यलीकाः" माघः।

अव्यवधान न० अभावे न०ब०। १व्यवधानाभावे नैकट्ये "यत् पदार्थस्य यत् पदार्थेनान्वयोऽपेक्षितस्तयोरव्यवधाने नोपस्थितिः कारणम्" आसत्तौ मुक्ता०। न०ब०। २व्यवधानशून्ये अव्यवधानञ्च द्विविधं देशकृतं कालकृतञ्च। पूर्व्वोत्तरक्षणादौ कालिकं द्रव्यान्तरेणानावरणे दैशिकम्।

अव्यवसाय पु० व्यवसायः निश्चयउद्यमश्च अभावे न०त०। १निश्चयाभावे२उद्यमाभावे च।न०ब०।३व्यवसायशून्ये त्रि०।

अव्यवसायिन् त्रि० न व्यवस्यति वि+अव—सो—णिनि न०त०। १उद्यमाभाववति अनुद्यते २निश्चयाभाववति निश्चयशून्ये। "बुद्धयोऽव्यवसायिनाम्" गीता।

अव्यवस्था स्त्री वि+अव+स्था—अङ् अभावे विरोधे वा न०त०। "इदं कर्त्तव्यमिदं नेति" १नियमाभावे, २शास्त्रादिविरुद्धायां व्यवस्थायाम् अविधौ च। "किमव्यवस्थाञ्चलितोऽपि केशवः" माघः। न०ब०। ३मर्य्यादाशून्ये ४अविहिते ५स्थितिरहिते च ले च त्रि०। "स्थलारविन्दश्रियमव्यवस्थामिति" कुमारः "अव्यवस्थां सञ्चारिणीम्" मल्लि०।

अव्यवस्थित त्रि०वि+अव—स्था+क्त न०त०। १शास्त्रादिमर्य्यादारहिते २अनियतरूपे "अव्यवस्थितचित्तस्य प्रसादोऽपि भयङ्करः" नीति० ३चञ्चले च।

अव्यवहार्य्य त्रि० वि+अव+हृ—ण्यत् न०त०। शयनासनभोजनादौ एकत्रावस्थानायोग्ये पतितादौ "कामतोऽव्यवहार्य्यस्तु वचनादिह जायते" स्मृतिः। अव्यवहार्य्यास्तु पातित्यहेतुकर्म्मकारिणः स्मृतावुक्तावेद्यास्तेषां संसर्गविशेषोऽपिनिषिद्धः यथा "याजनं योनिसम्बन्धं स्वाध्यायं सहभोजनम्। कृत्वा सद्यः पतन्त्येते पतितेन न संशयः" देवलः "शरणागतबालस्त्रीहिंसकान् संवसेन्न तु। चीर्णव्रतानपि सदा कृतघ्नसहितानपि" या०स्मृ०। स्त्रीघातकस्याव्यवहार्य्यत्वञ्च हीनवर्णोपभुक्ताव्यतिरिक्तविषयम् "हीनवर्णोपभुक्ता या त्याज्या बध्याऽपि वा भवेत्" बृह०स्मृतौ तस्या बध्यत्वोक्तेः अत्र कृतप्रायश्चित्तानामपि अव्यवहार्य्यतोक्तेः अकृतप्रायश्चित्तानां सुतरां तथात्वम् तच्च शङ्कापूर्व्वं प्रा०त० रघुनन्दनेन समर्थितं यथा। "पापाभावे कथमव्यवहार्य्यता" इति चेत् या०स्मृतौ वचनादिह जायते इत्युक्तेस्तथात्वम्। तथाच किमिव वचनं न कुर्य्यात् नास्ति वचनस्यातिभारः तथाहि पापस्य द्वे शक्ती नरकोत्पादिका व्यवहारविरोधिका च। तत्रैकतरशक्तिविनाशेऽपि व्यवहारविरोधिका शक्तिरस्त्येवेति यथोक्तमापस्तम्बेन "नास्यास्मिन् लोके प्रत्यासत्तिर्विद्यते कल्मषन्तु विहन्यते" इति प्रत्यासत्तिर्भोजनादौ सान्निध्यम्" मिताक्षरायान्तु कामतो व्यवहार्य्य इत्येव पाठः तथैव तेन व्याख्यातं च "प्रायश्चित्तैरपैत्येनो यदज्ञानकृतं भवेत्। कामतो व्यवहार्य्यस्तु वचनादिह जायते" या०स्मृ०। "प्रायश्चित्तैः वक्ष्यमाणैरज्ञानाद्यदेनः पापं कृतं तदपैति अपगच्छति न कामत कृतम्" किन्तु तत्र प्रायश्चित्तविधायकवचनबलादिह लोके व्यवहार्य्यो जायते इति" समर्थितश्चायमर्थ आशङ्कापूर्व्वकं तत्रैव यथा "ननु कामकृते प्रायश्चित्ताभावात् कथं व्यवहार्य्यत्वम्? तदभावश्च "अनभिसन्धिकृतेऽपराधे प्रायश्चित्तमिति" वसिष्ठवचनात्, "इयं विशुद्धिरुदिता प्रमाप्याकामतो द्विजम्। कामतो ब्राह्मणवधे निष्कृतिर्न विधीयते" इति मनुवचनाच्चावगम्यते। नैतत्।